

WUORIKAUTISET

Hilirimpsis!

Pääkirjoitus

Kuinka voi olla miehellä takki niin tyhjä ettei minkäänlaista läppää saa aikaiseksi. Tässä kun viimeistä kertaa tekee pääkirjoitusta, niin olisi ihan mukava että tilanne kirvoittaisi edes jonkun hauskan anekdotin tms. mieleen, mutta kun ei. Ei ei ei...

Uusi näkökulma: Jos kirjoittaisi vaikka siitä kuinka haikeudella eroaa niin rakastamastaan kirjoitustyöstä, ettei oikein edes tiedä miten suhtautua. Mutta ei kai kukaan tuollaista halua saattikka että itse tahrisin näppäimistöni mokomalla siirapilla. Ja sitä paitsi allekirjoittaneen osalta kirjoitushommat vielä kaikenlisäksi jatkuvat, mutta vain ja ainoastaan toimittajan ominaisuudessa.

Olisi pitänyt antaa koko pääkirjoitus Pesosen kirjoitettavaksi.

Mutta lopuksi: Onnea uudelle raadille toimissanne, onnea fukseille jotta saisivat lakkinsa ensimmäisinä ja onnea kaikille kiltalaisille vaikka opiskelujen suhteen tänä keväänä. Vanha kiittää ja kuittaa.

PS. Ja kaikki sitten Bergsspexiä katsomaan tänä vuonna, oli poikkeuksellisen hyvä!

Jussi, Päätoimittaja EVVK

Sisälllys

1. **Kansi** ja viimeinen sellainen minun tekemänä
2. **Pääkirjoitus** vaihteeksi kirjoitin päivällä, tuubaa silti
3. **Sisälmykset yms.** ja kaks marjaa tieteskii
4. **VK 57 kinkeri reportage** hyvät oli hipat
6. **Metallikerho** uusin kerhon hallituksista toivoo ihmisiä mukaan toimintaan
7. **Puheenjohtajan palsta** lina kertoo elämästään
8. **Vuorimiehet Hollannin keikalla** kannattaa lukea!
12. **Vuorimieskillan raati 2005** katso ketkä ovat nykyään vallankahvassa kiinni ja kiltiksellä roikkumassa
14. **Mitä kuuluu raati 2004** vanhat tunustusten tiellä
16. **Tulevaa** seuraavan numeron ja tulevan kevään antia. Pikainen katsaus

Päätoimittaja:

Jussi Alantie, oikeasti Jussi Lyytinen

Toimitus:

Matti Vaajamo, Jussi Alantie, Ville Kähkönen, lauri Pesonen

Avustajat:

Ville Leppänen, Metallikerho, raadit 2004 ja 2005

Valokuvat:

Jussi Haiko, Jesse Ström, Ville Kähkönen, Jani Jansson, Ville Leppänen

Osoite:

Vuorimieskilta ry./Vuorikautiset

PL 6200

02015 Espoo

Painopaikka:

Otamedia, Espoo

Hehän ovat kuin kaksi marjaa!

esim. VK:n vuosijuhlan mainos

Lentoyhtiön mainos

Vuorimieskillan

57. vuosijuhlat Lauri Pesonen

Vuorimieskillalle, kuten muillekin Otaniemen killoille, on erityisen tärkeää juhlistaa olemassaoloansa vuosittaisilla killan vuosijuhlilla. Tänä talvena Vuorimieskillan täyttäessä 57 vuotta päätettiin juhlallisuudet järjestää Kalastajatorpalla, joka kuuluu (kuulemma) hienoon ja kansainväliseen Hilton-hotelliketjuun. Killan raadin ja arvovaltaisten kutsuvieraiden lisäksi juhlaan osallistui lukuisa määrä killan nuorempia sekä vanhempia jäseniä.

Itse juhlanjärjestelyt noudattivat hyvin perinteistä kaavaa, joka on todettu jo kauan aikaa sitten toimivaksi. Ensimmäisenä cocktail-tilaisuus ja kutsuvieraiden vastaanotto teekkarimuseolla. Sitten 'kokkareilta' siirtyminen kahdenbussin voiminjauhlapaikalle. Keskiyön ja teekkarihymnin jälkeen virallisen osuuden päätyttyä takaisin Otaniemeen, jossa rantsulla jatkoekkerit ilta-paloiheen ja rytmiorkestereineen. Seuraavana aamuna sitten samaisessa paikassa silliaamiainen (työn sankareille, mikäli edellisillan juhlistaminen ei syystä tai toisesta ollut vielä tarpeeksi.

Niin ja fukseille ja täysin ulkopuolisille tiedoksi että pukukoodina viimeistä lukuun ottamatta toimii miehillä frakki tai tumma puku ja naisilla pitkä iltapuku (tjisp)..

Tunnelmia hotelli Kalastajatorpan Siirtomaasalista

Kokkarit alkoivat siinä kello viiden maissa perjantai-iltana museolla, jossa killan raati otti vastaan muiden kiltojen ja alayhdistysten edustajat, jotka vain halusivat tervehtiä ja onnitella Vuorimieskillaa sen syntymäpäivänä. Kuten teekkariperinteesiin kuuluu, on suotavaa tuoda mukanaan joku lahja, johon sisältyy pieni kuje tai jippo.

Hyvä esimerkki kekseliäisyydestä oli Koneinsinöörikillan edustajien lahja, putken pätkästä tehty 'nokkahuilu', josta oli pohja hitsattu umpeen ja kylkeen porattu reiät sormenpäitä varten. Tämän kun puheenjohtajamme Juha Hotti otti käteensä niin vekkulit

koneteekkarit täyttivät putken kossulla ja puhis oli sananmukaisesti lirissä... Kuten niin monta kertaa aikaisemminkin, poistuivat raadin edustajat tilaisuudesta pienessä laitamyötäisessä bussiin..

Saavuimme varsinaiselle juhlapaikalle sopivasti seitsemäksi ja istuimme Siirtomaasalin pöytiin valmiina aloittamaan vuosijuhlan. Samaan aikaan viereisessä Pyöreässä salissa juhlistivat jotkut apteekkarit omiansa, hieman kuivahkon näköisesti. Virallisen osuuden aloitti isäntämme Rami Hummastin tervetuliaispuhe.

Alkumaljan jälkeen saatiin hieman apettakin jonkin sortin tursassalaatin muodossa. Tämän

Keytoes ja euforinen yleisö (ja Janne)

jälkeen muistaakseni oli killan oltermannin Lauri Holapan puhe, joka käsitteli kevytmielisesti killan tulevaisuutta ja asemaa alan opiskelijoiden keskuudessa (osastomme homogenisoitu vuodenvaihteessa 2004-2005 Materiaalitekniikan osastoksi kalliopuolen siirtyessä raksalle). Näiden lisäksi tietty oli puheenjohtajan puhe menneestä vuodesta ja fuksispeksi, sekin jo melkein perinteisellä juonella: vuorimies ryyppää ja rellestää kunnes törmää kauniiseen puujalostajatyttöön, joka johtaa... no sanotaanko iloiseen loppuun.

Kysymyksenä allekirjoittaja voisi esittää, että mistäköhän ne fuksit näitä oikein keksivät, perkele ;)

Nyt saattaa kronologinen järjestys pettää pahasti mutta meikäläinen tykkää, että vasta näiden jälkeen oli tarjolla pääruoka, jona toimi joku iso klöntti lihaa ja vähän rapsinpätkää. Hyvää naminamia kuitenkin, allekirjoittanut tykkäsi.

Jälkiruokaa ja kahvetta odotellessa saatiin kuulla puhe naiselle esittäjänä Vuorimieskil-

lan casanova Pekka Montola. Itse puheesta on huono mennä sanomaan mitään, meikäläinen oli nimittäin abduktoituna jossain aivan muualla kun tämä kuulemma mainio puhe otti kuulijansa.

Yleisesti voidaan todeta, että mikäli salissa ei pidetty puheita tai syöty, niin luultavimmin suuri osa juhlakansasta joko hoilasi teekkarilauluja kuin hurskaat virsiä taikka oli saniteettitiloissa äkillisessä 'konfrensissa'.

Varsinaisen juhlan lopuksi astui peliin uuden ranskalaisen torvimusiikin pioneerit, Retuperän WBK soittamaan hieman valsseja sun muuta humppaa, jotta juhla-aväki pääsi laittamaan jalalla koreaksi (= tallomaan kilpaa neitien helmoja). About tässä vaiheessa iltaa ikään kuin jo olemassa olevat tarjoilut eivät olisi riittäneet, niin Ruukin edustaja päätti tarjota vielä ylimääräisen kierroksen kaikille jäähdytettyä koskenkorvaa. Suuri kiitos Ruukille tästä!

Kaikki kiva loppuu aikanaan ja

niin myös Vuorimieskillan 57. vuosijuhla. Teekkarihymnin veisattuumme siirryttiin narikan kautta takaisin linjureihin ja kokka kohti Otaniemen erästä ranta-saunaa. Matkalle raatimme oli järjestänyt hieman sikajuomaa jokaiselle pienen lääkepullon muodossa. Hyvää shittiä sekini..

Perille ei juhlakansa päässyt ilman tappioita, muutama kiltalainen ja jopa pari hassua vanhapieturraatilaista olivat saaneet oman osansa juhlahengestä ja siirtyivät vaivihkaa kotia kohti enemmän tai vähemmän nakit silmillä.

Tästä huolimatta rantsulla alkoi täysi tohina saman tien. Väki vähenee ja pidot parane! Virvokkeiden määrää laskettiin hehtolitroissa ja Keytoessin letkeä funkki ei ainakaan janoa paljoa sammutellut. Ilta ja yö sujui ah niin rauhallisesti turvallisessa kahden promillen humalassa aina pikkutunneilta aamuhämäriin..

Seuraavana aamuna juhlakansasta henkiin jääneet kokoontuivat jälleen rantsulle silliksen merkeissä.

Kollektiivinen krapula väistyi hartiavoimin nautitun skumpan ansiosta ja tulevaisuuskin näytti taas paljon valoisammalta. Karaokelaitteisto oli kovassa käytössä ja emännän laittamat herkulliset pitsapalat löysi kohdeyleisön. Ja mikä parasta, oli vasta lauantai..

Vanha möhömaha kiittää. ❀

METALLIKERHO 05

Metallikerho ry on materiaalitekniikan opiskelijoiden ammattiainekerho. Kerhon tarkoitus on järjestää ekskursioita ja yritysilloja. Mukaan voi liittyä kuka tahansa TKY:n jäsen. Liity rentoon meininkiin ja saa arvokasta informaatiota alan yrityksistä.

FAQ

Kuulostaa hyvältä! Miten mä pääsen mukaan?

- Mene chillewille ja kirjoita nimesi listaan, maksa naurettavan pieni jäsenmaksu ja tule tapahtumiin

Exquja? Minne? Milloin?

- Kevät- ja syyssekskursio. Tänä vuonna pitkä ekskursio kesän jälkeen (syys-lokakuussa) suuntautuu ulkomaille

Lisätietoja?

- Chillewin ilmoitustaululta tai kysy hallitukselta

<http://otax.tky.hut.fi/~met/>

Metallikerhon jäsenmaksu on 5 € ja se maksetaan käyttäen viitettä 1012. ASM:n jäsenmaksu on 15 € ja viite 1025. ASM:n jäsenmaksu sisältää myös Metallikerhon jäsenmaksun. Molemmat jäsenmaksut maksetaan kerhon tilille: Nordea TKY Metallikerho 130930-112813

Puhiksen palsta

Rakkaat vuorimiehet ja muu lukijakansa, näin vuoden alussa päätin, että uuden puheenjohtajan tulisi tuoda itseään kiltalaisia lähemmäksi. Tällä en tarkoita sitä normaalia, haleja ja pusuja, vaan ihan rehtiä tutustumista niin kuin mikä on mun lempiväri jne. Niinpä astun alas norsunluutornistani ja kerron hieman itsestäni:

Synnyin aurinkoisessa Naantalissa eräänä huhtikuisena maanantaina kello neljän aikaan. Astrologi Mannisen sanoin ”syntyi tyttö, joka oli valkoinen kuin lumi, valkoinen kuin lumi ja punainen kuin veri.” Minulle ei koskaan selvinnyt oliko tuo arvoitus, mitä en vain ymmärtänyt vai pitikö sitä edes ymmärtää. En usko astrologiaan, minua kiinnosti lähinnä minkälaiset ihmiset ovat astrologeja (korkeelentosta sakkia). Te jotka nyt säikähditte, että vallan kahvassa on hullu nainen, joka uskoo valoenergian voimaan ja luulee saavansa siitä kaiken ravinnon, voitte nukkua yöne rauhassa.

Asiaan, kävin pyhä- ja musiikkileikkikoulut sekä muita hassuja kouluja. Nyt täällä TKK:ssa olen teekkaroinut niin suurella tunteen palolla ettei tätä koulua ihan hetkessä käydäkään. Mitäs sitä kiirehtimään kun vielä voi ottaa ihan rauhassa.

Nyt saa riittä, kaipaam takaisin torniini ja ylhäiseen yksinäisyyteeni. Jos joku haluaa tulla juttelemaan, niin olen aina valmis keskustelemaan itsestäni tai killasta.

Bersgsspexiä ja vuorimiespäiviä odotellessa,

Puhiksenne Iina

PS. Se lempiväri on muuten kaljakorinsininen.

Kuinka käyttää elokuun loppu opintojen suunnitteluun?

Mene Ruotsiin ja aja sen läpi helvetin nopeasti, mielellään yöllä, sillä kuka nyt haluaisi nähdä hurreja? Ja siellä etelässähän ne puhuukin niin käsittämätöntä mongerrusta, ettei siitä saa alkuunkaan selvää. Tanskassahan onkin sitten varsin mukavaa, syöt vaan voileipiä ja pidät puhuessa kuuman perunan suussa. Ja naiset ovat tietysti kauniita. Mutta ei sielläkään kannata koko kesää viettää. Suoraan vaan Jeesuksen aikuisella lautalla saksien maalle hokemaan fisherbrötcheniä... Ja kaikki sujuu kuin rasvattu. Paikalliset ovat sielläkin hieman outoja, mutta kun keskityt vain moottoritien kuluttamiseen, niin ei ole hätää. Radiosta kannattaa kuunnella saksalaista sukkahousuhevyyä. Kannattaa muuten sitten aina välillä pysähtyä kuselle ja tankkaamaan.

Lopulta noin vuorokauden matkaamisen saavutaan sitten sinne hampunpolttajien luvattuun maahan, missä huorat juoksevat kadulla myyden persettä alehintaan. Kokkeliakin saa kadunkulmasta ihan pikkurahalla. Muutenkin maa on vallan ihmeellinen. Pelkkää mutaa on kaikkialla. Talotkaan ei pysy paikoillaan. Onneksi on kanaaleita. Keinotekoisia jokia, joissa on törkyä enemmän kuin Vuorimieskillan kiltahuoneella vapun aikaan. Niissä muuten ei kannata uida, voi tulla tulehduksia elimiin.

Maa on nimeltään Hollanti, kaupunki Delft, homman nimi Heineken.

10 Hauskaa faktaa Hollannista

1. Hollannin kansallisväri oranssi tulee kuningassuvun sukunimestä Oranje, joka siis suomenkielellä on oranssi
2. Delftin kaupungin korkein kohta on 3 metriä merenpinnan alapuolella
3. Yksi Euroopan suurimmista ekstaasin, laittomien amfetamiinien ja muiden synteettisten huumeiden valmistajista
4. Sähköjärjestelmä 230 V, 50 Hz
5. Hallintomuoto perustuslaillinen monarkia
6. 393 asukasta/neliökilometri
7. Eutanasia laillistettiin Hollannissa huhtikuun 1. 2002
8. Hollannissa on määritelty erikseen kovat ja miedot huumeet
9. Hollannissa kaupunkien oikeuksiin kuuluu mm. periä tullia
10. Hollannin työvoimasta 73,1 % on palveluammattissa

Yleistä automatkailusta

Kuten kaikissa harrastuksissa, myös automatkailussa kannattaa panostaa kunnollisiin välineisiin. Varsinkin pidemmälle matkalle lähtiessä kannattaa pitää mielessä, että on mukavaa päästä vähän liikkumaan auton ollessa liikkeessä. Tästä syystä valitsimme kulkupeliksi invataksin, jossa on riittämiin korkeutta ja lattiatilaa vaikka salibandyn pelaamisen. Tai sitten lattialle voi levitellä kaikki rojunsä, kuten meillä oli tapana.

Paikalliset lystinpitomuodot

Hollanti on ideaalinen matkailumaa. Ei sen takia, että olisi jotain erikoista nähtävää, vaan pikemminkin sen takia, että ne vähäisetkin näkemisen arvoiset jutut ovat suurin piirtein kävelymatkan etäisyydellä toisistaan. Jos olet kuitenkin saanut tarpeeksesi Hollannista pienoiskoossa tai parlamenttirakennukset eivät voisi vähempää kiinnostaa, voisin kertoa vaikka hauskaasta kuurupiilosta muistuttavasta leikistä joka keventää tunnelmaa milloin tahansa. Ja leikkihän on nimeltään:

Missä se Mika luuraa?

Pelihän on perin yksinkertainen. Koko juoni nojaa kahden henkilön esityksiin ja muut vaan yrittävät pysyä mukana. Ensimmäinen päähenkilöistä on Kännissä Haahuilija ja toinen Hysteerinen Kirmaaja. Leikissä löytyy tietysti tilaa myös Nurkkiin Kusijalle ja Pyöräileville Hollantilaisille. Peli alkaa kun Kännissä Haahuilija on saavuttanut tukevan humalatilaa, ja menoalkaa alkaa vipattamaan. Siinä vaiheessa on katoamistempun aika. Kun Hysteerinen Kirmaaja (tolkuttomassa humalassa myös) havaitsee KH:n kadonneen, alkaa leikin todellinen hauskuus. Kaikki muut leikkijät lähtevät a) ottamaan kiinni Hysteeristä Kirmaajaa ja b) etsimään Kännissä Haahuilijaa. Tästä seuraa bakkanaalinen juoksukilpailu pitkin kanaalin varsia, ja eritoten nurkkiin kusija saa todenteolla varoa siviiliasuisia poliiseja, jotka nurkkiin kuseskelusta hetimiten palkitsevat 50 euron sakolla. Peli päättyy, kun a) Kännissä Haahuilija löytyy tai b) saadaan Hysteerinen Kirmaaja vakuutettua siitä, että KH on jo turvallisesti nukkumassa. Tämän leikin finaalina on kun Pyöräilevät Hollantilaiset kiertävät kotikaupunkiaan aamutuimaan asti b-vaihtoehdon ollessa lopputulos. Tässä pelissä ei kukaan voita muttei kyllä häviäkään.

Kuinka käyttää elokuun loppu opintojen suunnitteluun? jatkuu...

Ljungby

Olosuhteiden pakosta joutuu matkailija usein poikkeamaan suunnitellusta sen verran että pääsee tutustumaan naapurivaltion kauniisiin pikkukaupunkeihin. Tällainen kaupunki saattaa olla vaikka Ljungby:

Ljungby on teollistunut pikkukaupunki keskellä Etelä-Ruotsia. Asukkaita on jonkin verran yli 27000, joista kaupungissa asuu n.14000. Ljungbystä ovat kotoisin mm. Ljunbymaskin-merkkiset maansiirtokoneet, Möllerin kalanmaksaöljy ja TKY:n pesuloista tutut Electrolux Wascator pesukoneet. Muita merkittäviä teollisuuden haaroja ovat palvelut ja tohveliteollisuus. Jälkimmäisestä teollisuudenhaaraa edusti Svenssonin mahtisuku. Mukava paikka viettää sunnuntaita. Ja maanantaiamupäivää.

Ei oikeasti kannata

Jos vieraillet Amsterdamissa, varmista että kiinnostaa. Jos kiinnostaa, niin varmista ettei sada. Jos sataa, varmista ettei sada ihan h**vetisti. Muuten ei kannata

Tullissa, kun kysytään mistä on tulossa, vastata Hollannista. Kun kysytään minkä takia olit Hollannissa, vastata lomamatkalla. Kun kysytään kauanko olitte Hollannissa, vastata viikko. Uskokaa pois, ei oikeasti kannata.

Jos haluat hajottaa auton, ei mielellään Ruotsissa. Jos on pakko hajottaa Ruotsissa, niin ei mielellään keskellä yötä. Jos on pakko keskellä yötä, niin ei mielellään lauantain ja sunnuntain välisenä yönä. Uskokaa pois, ei oikeasti kannata.

Se mikä kannattaa on tehdä reissusta juttu Wuorikautisiin, varsinkin puoli vuotta myöhemmin

Summa summarum

Vakavalta kannalta, jos asiaa haluaa välttämättä haluaa niin ajatella, matkailu kannattaa, vaikkeet pääsisikään matkaamaan suurien mantereitten halki, etkä pääsisi ihan totaalaisesti poikkeamaan länsimaisesta elämänmenosta. Autolla keski-eurooppaan matkaaminen on vaivatonta ja jopa hauskaa kun porukka on oikea. Saksan autobahnat ovat monelle etukäteen kauhistus, mutta todellisuudessa ajaminen on mutkattomampaa ja rauhallisempaa kuin kehä I:llä kolmelta sunnuntaiaamuna.

Sen kun vaaan muistaa että välttää turhaa stressiä ja on valmis menemään virran mukana niin kaikki luistaa kuin hyvin voidelluilla suksilla.

Tässä vaiheessa lienevät kiitokset paikallaan: Ensinnäkin Hans ja Wietse huolehtivat majoituksestamme majesteettisella tasolla, sekä jaksoivat opastaa ja kertoa koko viikon ajan. Ja luonnollisesti kiitos koko matka seuru

Eli Jani, Suski, Mika ja Tolppis, eihän se mikään reissu olisi ilman teitä ollut :-)

Toivon että kiltalaiset lähtevät jatkossakin ennakkoluulottomasti kohti maailmaa muutenkin kuin ISW:iden merkeissä (ja tietysti niillä ISW:illä käydään kans, prkl!)

Omasta puolestani Glück Auf!

Jussi Alantie

Vuorimieskillan raati 2005

Puheenjohtaja, Iina "Viina" Kainulainen

Räiskyvin ja kuuluvain raatilainen Iina nähdään usein juhlissa tanssimassa ja laulamassa pöydän päällä! Tältä duracel-pupulta ei akut loppu vaan Iina jatkaa pirtsakkaa juhlimistaan aina tuomiopäivään saakka! Tiesittekö muuten, että meidän osastommeikin toimii IinaEnergialla(TM), samoin kuin meidän raati!

Ekursiomestari, Marko "Varanuija" Järvenpää

Tuusulan lahja Vuorimieskillalle! Marko on järkkymätön ja tinkimätön XQ-Mestari, joka osaa myös juhlimisen jalon taidon! Ja kun juhliataan, niin juhliataan kunnolla! Amatöörit väistykööt tieltä.. nyt vedetään huolella!!

Emäntä, Päivi "Ruoska" Tikkanen

Huomio! Asento! Rivit järjestykseen! Ei pyöritä! Noniin, näyttää paremmalta! Päivi pitää asiat järjestyksessä rautaisella organisointikyvyllään ja asiallisella käskytyksellään! Kovan pinnan alla on kuitenkin hellä ja herttainen teddykarhu, jonka kanssa kaikki tulee toimeen. Ja hommat toimii.

Isäntä, Jaakko "Kummisetä I" Honkanen

Jaakon suojeleuksessa on mm. killan ruoka- ja ennenkaikkea juomavarastot, jotka ovat lähellä hänen sydäntään (tai tarkemmin ottaen hänen maksaansa..). Kutsumanimen "Kummisetä" Jaakko lunasti jo 13-vuotiaana kun hän otti haltuunsa Lahden tärkeimpiin kuuluvan Hakkiksen-protectoraatin, josta hänen valta-alueensa on sittemmin laajentunut jopa Otaniemeen asti.

Päätoimittaja, Jussi "Kummisetä II" Lyytinen

Jussi ja Jaakko muodostavat VK:n raadissa Lahden Mafian. Suomen Chicagon asfalttiWiidakossa kovaksikeitettyt gangsterit pitävät suojeleuksessaan useita kohteita myös Lahen ulkopuolella, joilla rahoitetaan mm. Vuorikautiset. Joskus Jussia kutsutaan myös nimellä "Deadline", joka juontaa juurensa Lahden pimeiltä ja pelottavilta kujilta!

Rahastonhoitaja, Suvi ”Casinohai” Rauhamaa

Jos Suvi ei ole kasinolla niin hän istuu todennäköisesti pianon ääressä säveltämässä tilitietoja ja rahankäyttölomakkeita uuteen uskoon. Yks sulle, yks mulle, ja taas on rahat löytäneet oikean osoitteen killan tileillä (ja Suvin matkakassassa =) No ei vaineskaan! Ei se oikeesti noin tee.. Suvi on ihan huipputyttö ja täysin epäitsekkäs persoona!

Sihteeri, Matti ”Kastaja” Aronen

Kuka käski mennä alasti nukkumaan! Nyt on kylmä! Rankka työ vaatii rankat hovit ja Matin päähän uppoava mietön tietomäärä vaatii välillä nollausta, eihän sitä muuten pysty kaikkea sisäistämään. Matti on kehittänyt tähän oivan menetelmän ja siinä sivussa vielä immuniteetin krapulaankin (Matin salainen patentti jolla tienattaisiin miljardeja, mutta ei kerrota sitä kenellekään!)

Opintovastaava, Bo ”Punanahka” Priester

Busse on oikea villimies, Vuorimieskillan oma terhakka pikku Tarzan. Bussen viimeisin patentti-innovaatio on ehkäisyväline TeräsKierukka (TM), johon saat käyttöopastusta henkilökohtaisesti, ota yhteyttä jos kiinnostuit: Bo.Priester@tkk.fi

Fuksivääpeli, Jussi ”Rumpali” Haiko

Jussi on saanut kutsumanimensä tavasta rummuttaa pöytiä. Hänen pitäisi vakavastikin harkita rumpalin uraa jos hän kyllästyy kaivosteollisuuteen. Herra Haiko on raadin voimakkaimpia ihmisiä, koska hänellä on kaikki fuksit puolellaan! Joten älä rytyile Jussille!!

Fuksiylikersantti, Ville ”Hymypoika” Keikkala

Tältä mieheltä ei hymy hyydy! Ville on aina menossa ja messissä ja ehkä juuri siksi hänellä on valtava kisakunto, joka on saavutettu vuosien rankalla treenillä. Ville on myös sisustussuunnittelija ja hän sai juuri valmiiksi lopputyönsä: ”jääkaapin sijainnin optimointi, jotta kylmän kaljan saa otettua sohvalta istuen”.

Kokosi Jussi Lyytinen

Mitä kuuluu raati 2004?

Kaikilla on varmasti tuoreena mielessä se Vuorimieskiltaa viime vuonna hallinnoinut juoppolauma, jota myös leikkisästi raadiksi kutsutaan. Ajattelimme toimituskunnan voimin selvittää miten nämä ihmiset summaisivat viime vuotensa vallan kahvassa. Juttu on on tehty vahvasti loukkaamistarkoituksessa ja paha mieli teille on yhtäkuin hyvä mieli meille. (Kuvien henkilöiden kasvoja on muokattu tunnistamisen hankaloittamiseksi.)

Ehkä paskimman raadin puhe(enjohtaja) Juha

Puhis-vuosi avarsi maailmankuvaani tavalla, josta en olisi osannut unelmoidakaan. Pääsin käymään Norjassa, Ranskassa, Saksassa sekä näin Italian viiniviljelmät ja Espanjan kuumat senioritat. Suomen kolkotalvi ei siis päässyt pilaamaan puhis-tunnelmia. Yksisuuntainen yhteydenpito muuhun raatiin onnistui hienosti postikorttien välityksellä. Kaikille muille yhteistyötahoille Thänx ja C ya.

Ehkä paskimman raadin isä(ntä) Rami

Vuodesta isänä jäi käteen korjauskelpoinen jenkkamasiina ja haavat rystysissä. Mikäkö vitutti? No kun ihmiset ei osaa arvostaa apua silloin kun sitä tarjotaan, jouduin siis auttamaan väkisin. Kiltahuone tuli erittäin tutuksi toisena kotina ja se kans vitutti kun jotkut yritti tulla sinne aamun sarastaessa kahvia keittämään. Eikö perkele isäntä saa nukkua rauhassa silloin kun nukuttaa. Jälkipolville isällisenä neuvona voin julki tuoda, että killassa ei ole tilaa kahdelle isännälle.

Ehkä paskimman raadin (e)mäntä Suvi

Muuten oli tosi kivaa paitsi että joutui tekemään kaikkia ikäviä juttuja, kuten aamupalaa ulkkareille ja kantamaan kaljaa. Puun emännän kanssa yhteistyö toimi erittäin hyvin, etenkin viinan juonnissa. Jos musta olis tullut puheenjohtaja niin kukaan ei ois joutunut tekemään mitään mist ei tykkää.

Ehkä paskimman raadin pää(toimittaja) Jussi

Hehhei, ja täällä sitä ollaan. Ei paljon hommat painanut, oikeastaan stressaavin paikka on juuri nyt, sillä kaikki odottaa viimeistä lehteäni ja pakkohan se on tehdä tai seuraajani saa myös laiskotella koko vuoden. Mitäs tässä nyt on sanottavaa, hiuksia en leikannut ja opintotuet on katkolla, siinä kai ne minun kärsimykset sitten ovatkin. Muistetaan kuitenkin, että sain aikaiseksi kaikki neljä lehteä, ja kannoin korteni kekkoon killan talouden elvyttämisessä alittamalla minulle varatun budjetin rimaa hipomatta.

Ehkä paskimman raadin (exursi)o-(mesta)ri Jesse

Noh, olen varmaan ainoa raatilainen, joka hoiti annetun tehtävän täydellisesti. Raativiran ohessa toimin räjäytysinsinöörinä Helsinki-Lahti-oikoradalla, viimeistelin luksus-asuntoni sisustusta ja opiskelurintamalla sain vallattua 30 opintoviikkoa. Näin upseeris-miehenä joudun toteamaan, että hieman vitutti muiden raadin miesten epäasiallinen käytös, rönsyilevä naamakarvoitus ja keskinäiset suutelot. Olen myös tylsä, koska en tehnyt mitään mistä voisi vittuilla.

Ehkä paskimman raadin (sih)teeri Iina

Ciao Bello, Risteilyltä palatessani sain kuulla, että minut oli valittu sihteeriksi. Mitä vittua? Olin hymyillyt kaikille ja kestänyt killan poikien lähentely-yrityksiä ja sitten minut valitaan vähäpätöisimpään virkaan. mitä ihmettä Juha on antanut itsellensä tehdä? Vuoden aikana harjoittelin liehittelyliikkeitä speksin tanssiryhmässä ja näillä avuilla sain raadin vaikutusvaltaisimman yksilön seksuaalisen lumoukseni valtaan. Tämä nimeltä mainitsematon hölmö nieli syötin sekä ongenkin ja alkoi agitoimaan/lobbaamaan minua puheenjohtajan tontin hallitsijaksi. Suunnitelmani tietenkin onnistui ja nyt hallitsen koko kilttaa. Raati 04, teitä on hyväksikäytetty, Hyvästi!

Ehkä paskimman raadin raha(s)tonhoitaja Matti

No joo, kyllähän mie puhuin että sitä tilinpäätöstä vois alkaa tekemään jo hiukan aikaisemmin kuin kaksi päivää ennen tilintarkastusta. Luulin olevani kovakin jätkä kun siinä ittekseni päättelin, että haalarit vois tilata muualtakin kuin mistä ne on perinteisesti tilattu, ihan vaan että tulis kerralla kunnolliset. Olin kyllä muuten asiallisen näkymätön, mutta pileissä sitten otin kyllä kunnian osakseni. Olen suorastaan vakuuttunut siitä ettei se puunhalaaja olisi edes halunnut juoda sitä kuohuvaansa

Ehkä paskimman raadin (puheen)johtaja Jani

No siis ei saatana mitä ropellusta koko helvetin vuosi. Kaikki hommat kusi suunnittelusta lähtien ja jollain helvetinmoisella tuurilla väistettiin konkursi ja sosiaalinen lynkkaus. Vastuu painoi kuin sanomatalo Vantaankoskella, eikä se sinänsä haittanut mutta olisi ollut kiva tietää olevansa vastuussa pari tuntia tapahtumaa ennen kuin jälkeen. Kiitokset menee Rennien kehittäjälle ja alkoholin vaikuttaville osa-aineille.

Ehkä paskimman raadin fuksi(vääpeli) Jussi

... jouduin auttamaan väkisin ... killassa ei ole tilaa kahdelle isännälle ... aamupalaa ulkkareille ja kantamaan kaljaa ... onnistui hienosti postikorttien välityksellä ... alkoholin vaikuttaville osa-aineille ... hiuksia en leikannut ja opintotuet on katkolla ... alittamalla minulle varatun budjetin ... hymyillyt kaikille ja kestänyt killan poikien lähentely-yrityksiä ... nyt hallitsen koko kilttaa ... kaksi päivää ennen tilintarkastusta ... tulis kerralla kunnolliset ...räjäytysinsinöörinä Helsinki-Lahti-oikoradalla ... en tehnyt mitään mistä voisi vittuilla

Seuraavassa numerossa:

Kotimaan pitkä 2005!

Mitä nähtiin, mitä koettiin, mitä suurin osa unohti.

Toimituskunta kokeilee Tusoonia

Lue Wuorikautisten kovatasoinen reportaasi tusoonin hienoista ominaisuuksista!

Killassa tapahtuu:

22.3.	18.00	Lauluilta	Gorsu
2.4.	18.00	Bergsspex	Smökki
5.4.	18.00	Lauluilta	OK20 pieni + sauna
14.4.		Kyykkää mittareiden kanssa	Alvari + Gorsu
27.4.	18.00	Lauluilta	3A:n sitsisauna
28.4.	16.00	Halunilmaisu	Jatkot Gorsussa
29.4.	aamu	Päiväjäynä	Stadissa
30.4.	9.00	Kaljaviesti	Osaston sisäpiha
1.5.		Sillis ullanlinnanmäellä	

Rattoisaa kevään odotusta!